

РЕШЕНИЕ

№ 25934

гр. София, 30.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 12.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9898** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от „ЕКОРП“ ЕООД срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002223007718-091-001 /25.06.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА /РАПРА/ №П~22221724119111-003-001/02.07.2024г., издадени от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията и К. Л. Л. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1257?13.09.2024г. на Директора на ДОДОП при ЦУ на НАП. С РА е извършена корекция за д. период м. 09.2022г. на декларирания резултат по ЗДДС, вследствие непризнаване данъчен кредит в размер на 124170,24 лв. по фактури, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. Установено е и задължение за лихва до 25.06.2024г., в размер на 26564,97лв. С РА е прихванато и задължението за м. 11.2022г. в размер на 657,66 лв. от тези задължения.

В жалбата и в хода по същество се излагат следните възражения: Твърди се нищожност на ревизионния акт, поради липса на компетентността, а именно нарушение на териториалната компетентност. Дружеството било регистрирано в ТД на НАП-С., следователно само органи на НАП-С. били компетентни да извършват данъчни ревизии (чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК). Ревизията била извършена от органи на ТД на НАП П., което нарушавало териториалната компетентност. Липсвала валидна заповед за дерогация на териториалната компетентност или за учредяване на универсална компетентност по реда на чл. 112, ал. 2, т. 2 от ДОПК, която дава правомощия само на Изпълнителния директор на НАП или упълномощен от него заместник. Заповедите за определяне на компетентен орган били незаконосъобразни. Не бил спазен редът за командироване на служители (чл. 10, ал. 8 от ЗНАП) или за възлагане на ревизия от некомпетентен орган (чл. 10, ал. 9 от ЗНАП). Липсвали мотиви от Изпълнителния директор на НАП за необходимостта от промяна на териториалната компетентност. Според съдебната

практика (ТР № 4/2004 на ВАС) липсата на компетентност водила до нищожност на административния акт. Направен е извод, че РА е нищожен, тъй като е издаден от некомпетентен орган в нарушение на процесуалните правила на ДОПК и ЗНАП.

Обосновава се и незаконосъобразност на отказа за признаване на данъчен кредит. Органът по приходите отказвал правото на приспадане на данъчен кредит за доставки от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД, твърдейки, че доставките не са реални. В производството били събрани доказателства за реалност на доставките. Представени били фактури, приемо-предавателни протоколи, счетоводни регистри и платежни документи, удостоверяващи доставките и плащанията. Стоките (изкуствена трева и материали за монтаж) били свързани с търговската дейност на жалбоподателя и били вложени в договори с Българския футболен съюз (БФС) за изграждане и ремонт на футболни терени. Произходът на стоките бил установен – внос от „EDEL GRASS B.V.“ (Х.), потвърден с фактури и транспортни документи. Според чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС единственото условие за данъчен кредит било наличието на фактура, отговаряща на чл. 114 от ЗДДС, което било изпълнено. Органът не доказвал, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае за евентуална данъчна измама от страна на доставчика (Решение № 1809/2022 на ВАС). Отказът за данъчен кредит нарушавал принципа за данъчен неутралитет (СЕС, дело С-314/17), тъй като данъкът бил начислен и изискуем от доставчика. Отказът за данъчен кредит бил незаконосъобразен, тъй като бил базиран на косвени предположения, пренебрегвайки преки доказателства за реалността на доставките.

Иска се, съдът да обяви РА за нищожен, поради липса на компетентност на ревизиращия орган или евентуално отмени РА изцяло като незаконосъобразен поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Претендира разноски.

Ответникът развива в писмено становище и в хода по същество аргументи за законосъобразност на РА, които са идентични с тези в решението, с което е потвърден. Иска потвърждаването му.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и намери следното: С Решение №1716/06.12.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. и на основание Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002223007718-020- 001 от 21.12.2023 г., връчена по електронен път на 04.01.2024 г., издадена началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена със Заповеди №3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. и №3-ЦУ-2642/20.12.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ЕКОРП“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди, м. 09.2022 г. и м. 11.2022 г. Ревизията е спряна със Заповед №Р-22002223007718-023-001/06.03.2024 г. и впоследствие възобновена със Заповед №Р-22002223007718-143-001/06.03.2024 г., на органа, издал първоначалната заповед.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002223007718-092-001/04.06.2024 г., срещу който не е подадено писмено възражение. С него се предлага начисляване на ДДС за м. 09.2022г. в размер на 124170,24лв. и лихва до 04.06.2024г. в размер на 25566,01лв. или допълнителни задължения в размер на 149736,20лв. Основанието, което се сочи е непризнаване на данъчен кредит по фактури, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД с № 121/16.09.2022г., 124/23.09.2022г., 126/30.09.2022г., с предмет авансово плащане по договор, по които е ползва данъчен кредит в размер на 124170,24лв. В ревизионния доклад е установено също така, че за м. 11.2022 г. дружеството е декларирало резултат - данък за възстановяване в размер на 50884,19 лв., а с РД е установен данък за възстановяване в размер на 51541,85 лв., вследствие на непризнати кредитни известия №135/21.11.2022 г. и № 131/07.11.2022 г., включени

в дневника за покупки за периода. Разликата от 657,66 лв. между декларирания и установения резултат за периода е предложено да се прихване с РА изцяло от установения ДДС за м. 09.2022 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение. Ревизията приключва с РА №Р-22002223007718-091-001/25.06.2024 г., издаден от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията и К. Л. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 01.07.2024 г. Установени са допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 123512.58 лв. и лихви в размер на 26 564.97 лв., вследствие на непризнато право на данъчен кредит за м. 09.2022 г. в размер на 124 170,24 лв. по фактури, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. Установено е и задължение за лихва до 25.06.2024г., в размер на 26564,97лв. С РА е прихванато и задължението за м. 11.2022г. в размер на 657,66 лв.

С РАПРА №П-22221724119111-003-001/02.07.2024 г, връчен по електронен път на 02.07.2024 г., е отстранена допуснатата грешка в таблица 1 на РА за м. 09.2022 г., в резултат на несъобразяване на направено от дружеството плащане на 84765,81 лв. главница и 11101,27 лв. лихви и извършено за периода прихващане с Акт за прихващане и възстановяване /АПВ/ ЛШ-22221723143846-004-001 /26.07.2023 г. на ДДС в размер на 38746,77 лв. С РАПРА е установен ДДС за внасяне в размер на 0,00 лв. и лихви в размер на 440,54 лв. В РА не се излагат самостоятелни мотиви, а изцяло се възприемат и се препраща към фактическите установявания и правните изводи в РД.

Срещу РА е подадена жалба от дружеството, в която са развити аргументи за нищожност на акта и за незаконосъобразност на изводите, че не следва да се признава данъчен кредит по фактурите на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. Възраженията не са уважени и с оспореното решение РА е потвърден изцяло. Решението е връчено на 16.09.2024г. по електронен път и обжалвано в срок.

В РА и в решението е възприета идентична фактическа обстановка, а именно:

Дейността дружеството-жалбоподател била проектиране, изграждане и оборудване на спортни площадки за футбол, волейбол, тенис на корт, както и доставка на спортно оборудване за терени. Трите фактури, по които не се признава данъчен кредит били с предмет авансово плащане по договор №09-2022 от 12.09.2022 г. за доставка на изкуствена трева. Извършена била насрещна проверка по реда на чл. 45 от ДОПК на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД/протокол № П-04000524016706-141-001/05.04.2024 г./ Искането за представяне на документи и писмени обяснения било връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не се представили доказателства и обяснения. По данни от информационната система на НАП доставчикът бил deregистриран по ЗДДС и имал задължения към бюджета, произтичащи от невнесени задължителни осигурителни вноски в големи размери. Направени били проверки и на бившия и настоящ управител и едноличен собственик на капитала на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД - Я. Б. Р. и Д. С. М.. Я. Р. писмено е заявил, че всички фактури, договори, ведомости и др. са предадени на Д. М. при продажбата на дружествените дялове на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД през м. 10.2023 г. и не може да представи изисканите му търговски и счетоводни документи. Заявил е, че осъществил контакт с предходния доставчик EDEL GRASS B.V. VLN N.. Д. М. не била открита при извършени посещения на декларираните от нея постоянен и настоящ адрес и е установено, че се намира в психиатрично заведение.

В ревизионното производство били приобщени доказателства от предходната ревизия - протоколи № Р-22002223007718-ПЦД-001/19.01.2024г.и Р-22002223007718-П73-001/23.01.2024 г. Съгласно приобщения договор №09-2022/12.09.2022 г. „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД като изпълнител, приемал да извърши доставки на изкуствена трева и материали за монтаж /лепило и съединителни ленти/ на спортни съоръжения в [населено място].[жк], [населено място], [населено място] и [населено място], на обща стойност 745021,44 лв. с ДДС, като за всеки отделен обект дължимата част от сумата следвало да се преведе по банков път 100% авансово,

срещу издаване на проформа фактура. Срокът за изпълнение на доставките бил до 20 дни, считано от датата на извършване на съответното авансово плащане. Предвидено било да се издават приемопредавателни протоколи не по-късно от 5 календарни дни след приемане на доставката.

От „ЕКОРП“ ЕООД били представени копия на процесните фактури №121/16.09.2022 г., № 124/23.09.2022 г. и № 126/30.09.2022 г. за авансови плащания и фактури №130/07.13.2022 г., №132/15.11.2022 г. и № 133/21.11.2022 г., в които са приспаднати авансите при доставките на изкуствена трева и материали за монтаж. Представени били и приемопредавателни протоколи с дати, съответстващи на датите на окончателните фактури и кредитните известия №135/21.11.2022 г., № 131 от 07. 11.2022 г. издадени във връзка с подлежащи на възстановяване суми по платените аванси, както и данни за счетоводно отразяване на доставките. За доказване придобиването на изкуствена трева и материали за монтаж, в ревизията били представени и международни товарителници /ЧМР/, с изпращач EDEL GRASS B.V., получател „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД; превозвачи „МАКСИМА ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БУЛТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ЕКЛИПТИКТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „МАРИНОВИ ТРАНС“ ООД, ЕИК[ЕИК].

От превозвачите в отговор на връчените им искания били ангажирани заявки за транспорт; свидетелства за регистрация на превозни средства /влекачи и ремаркета/; трудови договори с шофьорите, превозили стоките; ЧМР; писмени обяснения и счетоводни регистри. Констатирано било, че заявките за превоз на стоките до „МАКСИМА ТРАНС“ ЕООД и „МАРИНОВИ ТРАНС“ ООД са направени от „РЕА ТРАНСПОРТ И ЛОДЖИСТИКС“ ООД, а тези до „ЕКЛИПТИКТРАНС“ ЕООД и „БУЛТРАНС“ ЕООД - от „ГЕБРЮДЕР ВАЙС“ ЕООД. Кореспонденцията със спедиторите /„РЕА ТРАНСПОРТ И ЛОДЖИСТИКС“ ООД и „ГЕБРЮДЕР ВАЙС“ ЕООД/ била водена от „ЕКОРП“ ЕООД, а не от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД.

По данни от информационната система на НАП се установило, че EDEL GRASS B.V е с валиден ДДС номер в Н.. Установено било, че чуждестранният търговец е декларирал вътреобщностни доставки /ВОД/ към „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД на обща стойност 266788,00 лв. В хода на ревизията била открита административна процедура по обмен на информация с данъчните власти на Н. относно ВОД от EDEL GRASS B.V. Получен бил отговор, съгласно който нидерландското дружество потвърждава извършените до България трансгранични доставки на изкуствена трева и материали за монтаж, на обща стойност 266787.92 евро. Според писмените обяснения стоките следвало да се доставят в [населено място], [улица], като транспортът бил организиран и бил за сметка на купувача. Плащането по доставките било извършено авансово по банков път. Търговската кореспонденция била водена по електронен път. Съгласно приложените извлечения от изпратените и получените имейли, лицата Д. А. и А. Б., за които нямало данни да са в трудови или извънтрудови правоотношения с „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД, уведомили служителите на EDEL GRASS R.V, Н. за номерата на превозните средства и датите, на които трябва да се натоварят стоките за България. Отбелязано било, че управителят на „ЕКОРП“ ЕООД - Б. Б., изискал от чуждестранния търговец декларация за продуктите.

Приобщена била декларация за разриване на банкова тайна с протокол №Р-22002223007718-П.-002/Ј 9.01.2024 г. от „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД. От справка за движението на средства по разплащателната сметка на доставчика за периодите от 23.02.2021 г. до 31.12.2022 г. се установило, че за периода от 12.09.2002 г. до 30.09,2002 г. „ЕКОРП“ ЕООД е превело на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД средства в размер на 745021.44 лв., от които непосредствено след това в полза на EDEL GRASS B.V били наредени 521594,17 лв., а остатъкът от 224200,00 лв. бил изтеглен в брой от Я. Р..

В РА и Решението на Директора на ДОДОП при ЦУ на НАП се излагат идентични правни доводи

за основанията за непризнаване на данъчен кредит на дружеството и начисляване на нови задължения, а именно: Не било налице право на данъчен кредит по фактурите за авансови плащания, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД, тъй като впоследствие във връзка с тях не били извършени реални доставки на стоки /изкуствена трева и материали за монтаж/, които да валидират авансите между посочените в документите дружества – „ЕКОРП“ ЕООД и „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. В съставените през м. 11.2022 г. международни товарителници „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД бил посочен като получател на стоките, но адресът, на който е следвало да се разтоварят стоките /гр. С., [улица]/, бил този, на който дружеството „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД е било регистрирано преди продажбата на дружествените му дялове на 06.10.2022 г. и смяната на седалището в [населено място], [улица]. Според писмените обяснения на представителя на EDEL GRASS B.V сделката с „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД била инцидентна. По данни от информационната система на НАП „ЕКОРП“ ЕООД и „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД – друго дружество, представлявано от същия представляващ Б. Б., декларирали придобивания на стоки от същото нидерландското дружество в предходни данъчни периоди и нямало икономическа логика жалбоподателят да заплати доставените от Н. стоки на завишена цена - 224200.00 лв., вследствие включването на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД във веригата от доставки, при условие, че вече е бил в търговски взаимоотношения с EDEL GRASS B.V. Ревизиращите оспорили приложените към фактурите приемоподавателни протоколи с аргумент, че доставчикът не е участвал на нито един етап от спедицията на стоките до България.

Формиран е извод, че „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД е включено във верига от доставки с цел неправомерно приспадане на право на данъчен кредит от „ЕКОРП“ ЕООД, като същевременно последното избегне задължението за начисляване на данък в същия размер при пряко осъществяване на ВОП на стоки от Н.. Прието е, че жалбоподателят е знаел или е било невъзможно да не знае, че участва във фиктивна доставка, при която издателят на фактурата не е действителният доставчик на стоките. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 25, ал. 7 от същия закон е отказано правото на данъчен кредит в размер на 124170,24 лв. по фактурите, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД през м. 09.2022 г. и на основание чл. 175 от ДОПК, вр. чл. 1 ЗЛДТДПДВ е начислена лихва за забава.

В решението на ДОДОП са обсъдени възраженията на Жалбоподателя. Отхвърлено е искането за прогласяване нищожност на РА, със следните мотиви: Съгласно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК компетентната ТД е дирекцията по седалището на местните юридически лица. В случая постоянният адрес на ревизираното лице бил в [населено място], [улица] и компетентната дирекция била ТД на НАП С.. Това общо правило било дерогирано с нормата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК /изм. ДВ, бр. 105/2020 г., в сила от 01.01.2021 г./, съгласно която правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК не се прилагат за органи по приходите, определени от изпълнителния директор на НАП или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. В случая ЗВР №Р-22002223007718-020-001/21.12.2023 г. била издадена от Р. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощена на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК със Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, поради което следвало да се счита, че изискването на визираната норма е спазено. На основание чл. 10, ал. 9 от ЗНАП със Заповед №3-ЦУ-2642/20.12.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022 г., били оправомощени да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, в т.ч. и на „ЕКОРП“ ЕООД, за които компетентна ТД съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С.. При извършване на контролните производства органите по приходите могли да осъществяват

правомощията си в пълен обем, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Прието е, че оспореният РА е издаден от компетентни органи по приходите, в изискуемата писмена форма и при съблюдаване изискванията на чл. 120, ал. 1 от ДОПК, поради което е валиден.

По съществуването на спора са изложени следните аргументи: При наличие на авансово плащане била приложима разпоредбата на чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, в която хипотеза не е настъпило данъчно събитие, но данъкът е изискуем и на основание чл. 86 от ЗДДС за задълженото лице възниква задължение да го начисли. По аргумент от чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС получателят имал право да приспадне данъчен кредит за извършено от него плащане преди да е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка. Независимо от горното, наличието или липсата на прао на приспадане на данъчен кредит за авансово плащане следвало да бъде преценявано като се вземат предвид всички релевантни факти, включително такива, настъпили след издаването на съответната фактура. За да може да бъде ДДС изискуем при такива обстоятелства, било необходимо всички релевантни елементи на данъчното събитие, т.е. на бъдещата доставка на стоки или услуги да са вече известни и следователно в частност стоките или услугите да са точно определени в момента на авансовото плащане. Това право не било налице, ако се окаже, че към момента на авансовото плащане данъчното събитие е несигурно, както при наличие на данъчна измама. Предвид горното, при извършване на преценка относно законосъобразното ползване на правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, документиращи авансово плащане, следвало се установи дали действително е налице извършено плащане, а след това – дали е свързано с последваща реална доставка на стока или услуга.

По преписката бил налице договор №09-2022/12,09.2022 г., според който „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД, в качеството на изпълнител, приема да извърши доставки на изкуствена трева и материали за монтаж /лепило и съединителни ленти/ на спортни съоръжения в [населено място], ж.к. „Л.“, [населено място], [населено място] и [населено място], на обща стойност 745021,44 лв. с ДДС, като за всеки отделен обект дължимата част от сумата следвало да се преведе по банков път 100% авансово, срещу издаване на проформа фактура. От представените извлечения от банковата сметка на доставчика в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД се установявало, че уговореното възнаграждение е изцяло заплатено от жалбоподателя през м. 09.2022 г. При това положение била налице първата предпоставка за приспадане на ДДС по фактурите за авансови плащания - наличието на действително извършени плащания.

За да се докаже второто, следвало да се установи, че доставчикът е разполагал със стока от същия вид и количество като фактурираните и че това количество стока фактически е предадено на получателя. Следвало да се изследва предходните и последващите продажби, транспортирането на стоката, заприходяването и изписването ѝ при доставчика и т.н. Необходимо било по категоричен начин да се установи получаването на стоката при жалбоподателя именно от доставчика, посочен като такъв в процесните фактури. Това обстоятелство, според мотивите на решението, останало недоказано. Независимо от редовно връченото му ИПДПОЗЛ, доставчикът не представил изисканите доказателства. Липсвали данни за това, че в счетоводството му стоките се водят аналитично по видове, което било пречка да се установи видова стокова идентичност между закупените и продадени стоки. Твърдението на Я. Р., че всички фактури, договори, ведомости и др. са предадени на Д. М. при продажбата на дружествените дялове на „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД през м. 10.2023 г. противоречало на изложеното в приобщената декларация на Д. С. М., в която тя заявявала, че не разполага с никакви документи на дружеството. Според обясненията на спедиторите „РЕА ТРАНСПОРТ И ЛОДЖИСТИКС“ ООД, „ГЕБРЮДЕР ВАЙС“ ЕООД, заявките за превоз били отправени директно от „ЕКОРП“ ЕООД. От представената

електронна кореспонденция при обмена на информация с данъчните власти на Н. се установило, че EDEL GRASS B.V е уведомено за регистрационните номера на автомобилите и датите на товарене на стоките от Д. А. и А. Б., които били служители в „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД. Следователно „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД не участвал на нито един етап от организирането на транспорта.

С тези аргументи, в решението се приема, че основателно при ревизията е прието, че приемопредавателните протоколи не документират реално предаване на стоките, тъй като „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД не участвал при тяхното приемане на територията на Н. и последващо транспортиране до страната. Фактурите не документирали реални покупки на стоки между лицата, посочени в тях. Отбелязано е и това, че жалбоподателят и свързаното с него лице „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД са били в търговски правоотношения с EDEL GRASS B.V. Н. в предходни данъчни периоди и нямало икономическа логика ревизираното лице да предпочете да завиши ненужно цената на стоките, използвайки като посредник „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД, при положение, че вече има изградени търговски контакти с нидерландското дружество.

Прието е, че в дружеството са участвали в привидна доставка на стоки - налице било префактуриране на доставки с произход ВОП, при което крайният получател „ЕКОРП“ ЕООД се възползвал от възможността да приспадне данъчен кредит, без да е начислил такъв и да намали размера на дължимия за внасяне на ДДС, а прекият доставчик „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД не внесъл в бюджета своите задължения. Поради което е заключено, че органите по приходите основателно са приели, че не са налице обстоятелства, за признаване правото на данъчен кредит по издадените от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД фактури за получени авансови плащания.

С тези мотиви е потвърден РА.

В съдебното производство са изготвени и приети съдебни-счетоводна и допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, от които се установяват следните факти:

Със изготвеният ревизионен доклад № Р-22002223007718-092- 001/04.6.20224 и последващия Ревизионен акт № 22221724119111-003- 001/02.7.2024 г. се отказвало възстановяване на ДДС по три фактури издадени от Дружество „Весисали 2021“ ЕООД. Дружеството - доставчик, явно, не е внесло дължимия данък по тези фактури, който пък се претендирал за възстановяване (като данъчен кредит) от жалбоподателя – „ЕКОРП“ ЕООД. НАП направил задълбочено проучване и обследване на фирмата на тази сделката, вкл. проверила доставчика, установила е, че последният собственик на „В. 2021“ е въдворен в психодиспансер. По отношение на придобитата “изкуствена трева Flash blade 55/15", първоначално бил предоставен аванс на дружеството „В. 2021“ (и то във пълен размер 100% от поръчката). Поръчващото дружество „Екорп“ ЕООД направило 13 броя авансови плащания от сметката си в Търговска Банка Д АД (ДБанк) към сметка на „Весисали 2021“ ООД. Издадените авансови фактури били осчетоводени по дебита на с/ка 6511 Нефинансови разходи за бъдещи периоди (активна сметка). Придобитият актив - “изкуствена трева Flash blade 55/ 15“ бил заприходена по сметка 302 „Материали“ със действително доставеното количество. На 07.11.2022 г., когато е издадена фактура 130 от „Весисали 2021“ ЕООД, били заведени доставените материални активи по счетоводните сметки на дружеството-жалбоподател. Сумата по доставеното количество била малко по-малка от платения аванс, поради което били издадени кредитни известия, с които е намалена сумата. Намалението общо за цялата доставка било с 3288.31 лв. (данъчна основа), съответно със 657.66 лв. ДДС. Погасяването на доставките от „Весисали 2021“ ЕООД било извършено изцяло и предварително (авансово) с 13 броя банкови превода, като била кредитирана смет.сметка 5031 „разплащателна сметка в лева“. По отношение на конкретната сделка отчетността била водена редовно. Получените материали били ползвани в по-нататъшната дейност - дружеството ги е вложило в игрища и терени, които

изгражда по свои договори със Футболен съюз, федерации и други. Вложената в съответните обекти „трева“ била изписана като разход за дружество „Екорп“ ЕООД с операции по Дт сметка 601 „Разходи за материали“ и Кт сметка 302 „Материали“. В приложени мемориални ордери (Приложение 5) било посочено какви суми и къде(на кои обекти са отишли) - Обекти - Л., Пещера, К. и А., (общо за тези обекти са отписани изкуствена трева и материали на стойност 638 387.01 лева без ДДС. Дружеството отразявало изразходването на тези материали, като отписвало този актив от своя баланс и включило в дневниците за продажби трите фактури касаещи дружество „ЕКОРП“ ЕООД за авансово плащане. В отчетните регистри по ДДС бил отразена данъчната основа и на отделен ред начисленият данък по ЗДДС. Сумите от горните фактури били включени в Справката-декларация (СД) - клетки 11-16, съответно след приспадане на ДДС по доставките получени от „В. 2021“, дължимият данък бил коректно отразен в клетка 50 на Справката-декларация. За месец Септември 2021 г. дължимият от „В. 2021“ ДДС бил в размер на 132248,92 лв. Тази информация била получена от Справката-декларация и от Дневника по продажби на дружество „Весисали 2021“ ЕООД. Счетоводни записвания в самото дружество не са да видяни от експертизата и не са достъпни.

Съдът кредитира заключението на експертизите, които са изготвени от компетентно и непредубедено вещо лице и са обосновани, и съответстват на писмените доказателства от ревизионното производство.

Описаните факти съдът прие за установени от писмените доказателства по делото, които са непротиворечиви и взаимно допълващи се. В заключение, съдът намира, че органите по приходите са извършили необходимите процесуални действия, изяснили са релевантните факти и правилно са ги описали в РД, РА и Решението. Описаните в тях факти не са спорни и само се допълват от заключението на експертизите, които установяват, че стоката по фактурите е доставена и ползвана в дейността на дружеството. За пълнота, в РА, РД и решението не се твърди, че не е доставена стоката, напротив, установени са дружествата, които са ангажирани с транспорта й. Реалното доставяне на стоката е описано в тези документи и предвид неоспорването на данните от първоначалния нидерландски доставчик и прилагането на договори и фактури, доказващи последващи реализация на доставената стока в ревизионното производство. Твърди се симулация – че наистина е доставена стока, която обаче фиктивно е префактурирана през „Весисали 2021“ ЕООД за да се ползва неправомерно данъчен кредит и реално да се плати ДДС само върху разликата между цената, на която „Весисали 2021“ ЕООД е придобило стоката и на която е декларирано, че я е продало на дружеството-жалбоподател.

В допълнение, съдът констатира от приложенията по евизионното производство, че в обясненията си управителят на дружеството- жалбоподател е записал, че сделките са осъществени от Я. Б. Р.. От справка в ТР се установява, че той е заличен като управител и собственик на дружеството, считано от 06.10.2022г., от която дата собственик и управител е Д. М.. Авансите са платени преди тази дата – през м. 09.2022г., но доставката на стоките, видно от заключението на експертизата и транспортните документи са извършени след това – през м. 11.2022г. Т.е. към момента на доставката управителят на дружеството-жалбоподател би следвало да комуникира с др. лице, не с посоченото, ако се касаеше за действителна сделка между посочените в документите лица – новата управителка М..Тя от своя страна е декларирала, че няма никакви документи на дружеството и от извършената проверка от ревизионното производство е установено, че е била настанена в психиатрия.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119, ал.2 от ДОПК.

Неоснователни са доводите, развити в жалбата за нищожност на РА. Според т.р. №3/26.6.2025 г., по т.д. № 2/2024 г. ВАС, не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. В случая, както възложителя на ревизията, така и органите по приходите, които са я извършили са изрично оправомощени с цитираните по-горе заповеди на зам. Изпълнителния директор на НАП да извършат ревизия на дружеството по реда на този член и съгласно тълкувателното решение това не води до нищожност на акта. Не води до такъв порок и липсата на мотиви за необходимостта за възлагане на ревизия на органи от друга териториална дирекция, което изрично е посочено в мотивите на тълкувателното решение.

Актът е подписан с електронен подпис, като са представени на хартия документи, от които се установява наличието на валидни КЕП на органите издали РД, РА и ЗВР, ЗИЗВР.

Оспореното в това производство решение е издадено от компетентен орган –директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Извършени са необходимите действия, събрани са необходимите документи и са изяснени релевантните факти. И РА, и Решението са мотивирани, РА – чрез препращане към РД, който е връчен на дружеството, което е допустимо. Посочени са фактическите и правни основания за издаване актовете. Я. е волята на органите. Т.е. актовете не страдат от порок на формата, който да е основание за отмяната им. Не е допуснато нарушение на правото на лицето на участие в производството. То е дало обяснение и е представило доказателства в производството чрез своите органи на управление.

Предвид изложеното, както и предвид установеното от събраните по делото доказателства, следва да се направи извод, че не се установява твърдението на жалбоподателя за наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при събиране и преценка на доказателствата както в ревизионното производство, така и при обжалване пред по-горестоящия орган.

Не е налице и нарушение на материалния закон, при издаване на акта. Фактите по делото не са спорни. Не се спори, че стоката е реално доставена на дружеството и платена по банков път. Спорът е правен и се свежда до това, дали е налице доставка между „Весисали 2021“ ЕООД и дружеството-жалбоподател или е извършено фиктивно префактуриране на стоки, с цел неправомерно ползване на данъчен кредит и намаляване на ДДС, който „ЕКОРП“ ЕООД трябва да плати за м. 09.2022г. В РА и решението е направен извод за участие на дружеството в схема за намаляване на ДДС чрез фиктивно префактуриране на стоката през дружеството „Весисали 2021“ ЕООД. Съдът намира, че този извод на органите е законосъобразен и почива на доказателствата по делото.

За да възникне право на ползване на данъчен кредит в случаите на авансово плащане в периода, в който е извършено, съгласно чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, вр. чл. 86 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, трябва да е налице плащане за бъдещата доставка на стоки или услуги, но предмета на сделката следва да е ясен и определен към момента на авансовото плащане. Също така, авансовото плащане следва да е свързано с последваща реална доставка на стока или услуга между страните по договора.

Независимо от пилотния договор №09-2022/12,09.2022 г. и представените приемоподавателни протоколи за доставка на стоката между двете дружества, по делото са събрани убедителни доказателства, че се касае за симулация на сделка, която засяга не реалността на доставката на стоката, а страните по сделката. Няма спор между страните, че стоката е реално доставена в България и ползвана в дейността на дружеството, но доказателствата сочат, че действителният купувач на стоката изначално е било дружеството-жалбоподател, а не „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. Няма доказателства стоката да е получавана от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД. Адресът на доставка към м. 11. 2022г. не е съответствал на адреса на това дружество към този месец. Посочен е адрес на доставка в [населено място], на който то е било регистрирано до 06.10.2022г. Не само адресът, собственикът на дружеството към датата на реалната доставка не е бил Я. Р., който управителят на дружеството-жалбоподател в обясненията си твърди, че е извършил доставката, а психичноболно лице от гр. В., за което има данни в протокола за проверка, че е била настанена в психиатрия. Самият управител не е представил никакви документи за сделката, като твърди, че ги е предал на новата собственичка, която отрича да разполага с каквито и да е документи. Не са установени складове, в които „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД да може да получи и съхрани стоката. Според обясненията и документите на спедиторите „РЕА ТРАНСПОРТ И ЛОДЖИСТИКС“ ООД, „ГЕБРЮДЕР ВАЙС“ ЕООД, заявките за превоз били отправени директно от „ЕКОРП“ ЕООД. От представената електронна кореспонденция при обмена на информация с данъчните власти на Н. се установява, че EDEL GRASS B.V е уведомено за регистрационните номера на автомобилите и датите на товарене на стоките от Д. А. и А. Б., които са служители в „ДИНАМИК РЕСУРС“ ООД, което от своя страна е свързано с дружеството-жалбоподател. Следователно няма данни „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД да е участвало нито в организиране транспорта, нито в получаване на стоката в България. Доказателствата сочат, че дружеството-жалбоподател е ползвал тази фирма за да намали данъкът, който следва да заплати във връзка с доставката.

Обосновани са аргументите в решението, че приемоподавателните протоколи не документират реално предаване на стоките, а фактурите - реална сделка между посочените в тях страни. Обосновани и доказани са изводите на органа, че в дружеството са участвали в привидна доставка на стоки - налице е префактуриране на доставки с произход ВОП, при което крайният получател „ЕКОРП“ ЕООД се е възползвал от възможността да приспадне данъчен кредит, без да е начислил такъв и да намали размера на дължимия за внасяне на ДДС за периода, а посоченият в документите доставчик „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД не е внесъл в бюджета своите задължения. Обоснован е и изводът, че при тези данни не са налице основания за признаване правото на данъчен кредит по издадените от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД фактури за получени авансови плащания.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разностите. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалвания интерес, който е в размер на 150735,21лв. – главница и лихви. Ето защо следва да се определи възнаграждение в размер на 10679,41лв.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕКОРП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002223007718-091 -001 /25.06.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА /РАПРА/ №П-22221724119111-003-001/02.07.2024Г, издадени от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията и К. Л. Л. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение 1257/13.09.2024г. на Директора на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, с който е извършена корекция на резултата по

ЗДДС на дружеството за д. период м. 09.2022г., вследствие непризнаване данъчен кредит в размер на **124170,24 лв. по фактури, издадени от „ВЕСИСАЛИ 2021“ ЕООД и е установено задължение за лихва до 25.06.2024г., в размер на 26564,97лв.**

ОСЪЖДА „ЕКОРП“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 10679,41лв.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: